

11 jaar Le Comteprijs

De Historische Vereniging Delfia Batavorum heeft in 1999 een prijs ingesteld om per jaar de allerbeste verfraaiing van Delft te belonen als stimulering van het verbeteren van het stadsbeeld van Delft op elk schaalniveau.

INHOUD

0. Inleiding en aanleiding	1
1. 11 jaar Le Comteprijs, overzicht en analyse	2
2. De nominaties en prijswinnaars	9
3. Doelstelling Le Comteprijs	17
4. De criteria	18
5. Interpretatie criteria	22
6. Uitzonderingen of afwijkingen	22
7. Persoon of instantie die de prijs ontvangt	23
8. De benoeming van de commissieleden	23
9. Positie commissie en communicatie met bestuur	24
10. Nawoord	24
11. Bijlage	25

0. INLEIDING EN AANLEIDING

De Le Comteprijs is in het leven geroepen op initiatief van verenigingslid mr. A.P.A. (Ton) van Daalen, voormalig educatief medewerker van het gemeentearchief. Hij had belangstelling voor straatmeubilair, uithangborden, gevelstenen en andere relatief kleine elementen die de historische stad zo interessant maken en verfraaien. Hij wilde dat Delfia Batavorum door het toekennen van een jaarlijkse prijs het aanbrengen of opknappen van dergelijke elementen en daarmee het verfraaien van de stad zou bevorderen. Delfia Batavorum stelde de prijs in waarbij een commissie voor de Le Comteprijs werd benoemd die elk jaar het bestuur moet adviseren en er werden richtlijnen vastgesteld. In de richtlijnen voor de prijs kwam in het eerste artikel te staan dat de prijs wordt toegekend aan de eigenaar of gebruiker van een bebouwd perceel in Delft die voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a) hij (zij) heeft dit perceel op bijzondere wijze duurzaam verfraaid
- b) de verfraaiing moet aan één of meerdere van deze kenmerken voldoen: zij moet esthetisch of artistiek, origineel, sfeerbepalend, folkloristisch, cultureel of historisch verantwoord zijn.

De interpretatie van de richtlijnen door de commissie kreeg in de afgelopen praktijk van inmiddels meer dan tien jaar, steeds meer 'een gezicht' naarmate de variatie in de aard van de al dan niet te honoreren verfraaiingen toenam. Daarom ontstond er bij de commissie behoefte om de omschrijvingen en criteria te actualiseren. Bovendien constateerde de commissie ongerechtigheden zoals in de bovenstaande formulering: een persoon kan goed beschouwd nooit ofte nimmer aan de onder b geformuleerde voorwaarden voldoen omdat die de verfraaiing gelden en niet de persoon. Dergelijke ongerechtigheden moesten uit de richtlijnen worden gehaald.

Bovendien staat in de toelichting op de richtlijnen dat deze iedere vijf jaar opnieuw moeten worden bekeken en aan de hand van de opgedane ervaringen eventueel te worden gewijzigd.

Inmiddels is gebleken dat er nog een ander reglement bestaat dat niet bekend was aan de commissie. Toen in 2008 de publieksprijs werd ingevoerd is in 2010 in dat reglement die prijs toegevoegd.

In de periode van 11 jaar Le Comteprijs zijn uitsluitend de Richtlijnen 1999 toegepast. In deze evaluatie is op sommige onderdelen de Richtlijnen en het Reglement naast elkaar gezet.

De commissie inventariseert feitelijk geen panden, terreinen of objecten, laat staan personen of instanties, maar verfraaiingen. Het zijn dan in principe ook verfraaiingen die door derden kunnen worden aangemeld, ook al worden die bijvoorbeeld als pand of als adres aangemeld. Het zijn de kwaliteit en de invloed op het stadsbeeld van de verfraaiingen die de keuze van nominaties en van een winnaar bepalen. De prijs gaat uiteraard naar degene (natuurlijke persoon of rechtspersoon) die verantwoordelijk is voor de winnende verfraaiing. Criteria voor nominaties zijn in principe dezelfde

als criteria voor de winnaar, maar de commissie draagt drie of vijf nominaties voor en het bestuur kiest daaruit één 'allerbeste' als winnaar.

Na een overzicht van de aangemelde verfraaiingen in de periode 1999-2010, de analyse daarvan en voorlopige conclusies volgt een overzicht van de nominaties en winnende verfraaiingen in genoemde periode. Uit die periode zijn een aantal voorbeelden geselecteerd die aanleiding hebben gegeven een aantal onderdelen van het reglement nader te actualiseren. Dit betreffen zaken als:

- de bedoeling van de prijs, c.q. de doelstelling ervan
- de criteria
- strenge of soepele interpretatie van de criteria
- uitzonderingen of afwijkingen

Daarnaast is in de periode aandacht ontstaan voor de volgende zaken:

- de rol van de gegadigden voor een prijs bij het tot stand komen van de verfraaiing
- de benoeming van de commissieleden
- de positie van de commissie en de communicatie met het bestuur

Al deze onderwerpen komen in deze evaluatie aan de orde.

1. 11 JAAR LE COMTEPRIJS, OVERZICHT EN ANALYSE 1999-2010

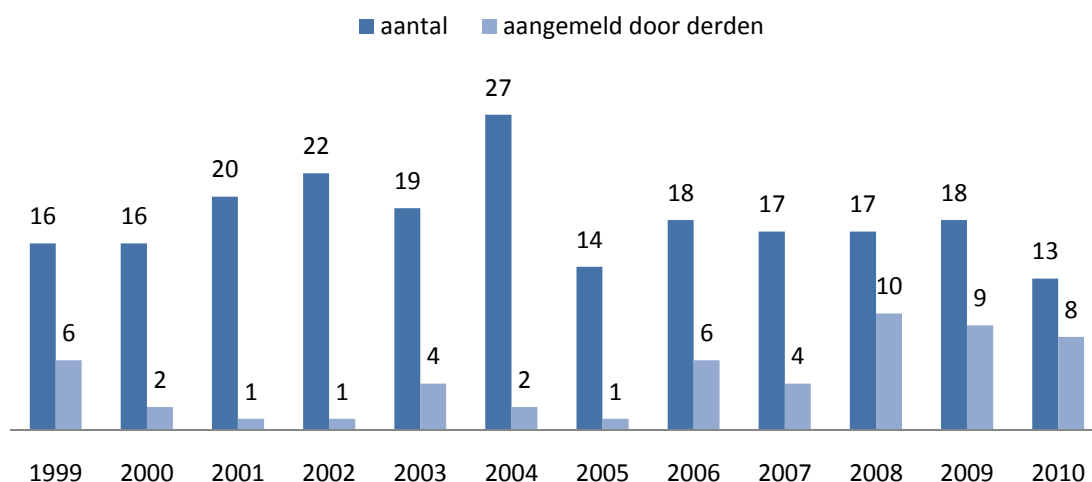
Terugkijkend op 11 jaar Le Comteprijs worden voor het overzicht en analyse van de geïnterviewde verfraaiingen een aantal categorieën onderscheiden.

1.1. De aanmelders

In al die jaren is per prijsjaar een lijst gemaakt van mogelijke nominaties. Veelal inventariseerde de commissie de verfraaiingen zelf. Ook derden kwamen met aanmeldingen die soms ook al door de commissie waren geïnterviewd maar ook onbekende verfraaiingen betroffen. Aanmeldingen kwamen van:

- direct betrokkenen (opdrachtgever, soms de eigenaar of de ontwerper en soms ook uitvoerende aannemer of kunstenaar)
- indirect betrokkenen (buren, straatbewoners, of familie of bekenden van direct betrokkenen)
- leden Delfia Batavorum, medestadsbewoners (veelal mensen die een betrokkenheid hadden bij de beeldkwaliteit van de stad)

Aantallen verfraaiingen per jaar met aantallen aangemeld door derden

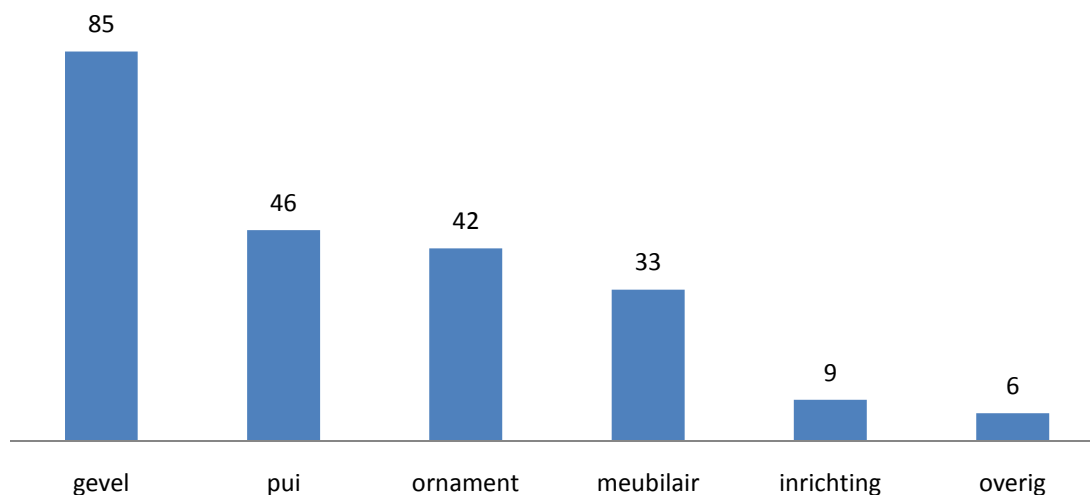

Het aantal verfraaiingen blijft in de loop der jaren vrijwel gelijk maar het aandeel dat door derden wordt aangemeld neemt toe. De invloed van de media en de instelling van de publieksprijs zijn verklarend.

1.2. Verfraaiingen als onderdeel stadsbeeld (op basis van het hetgeen verfraaid werd)

- gevel (alle vormen van restauratie, onderhoud, verbouw en renovatie die onderdeel zijn van een gebouwd deel van een wand of begrenzing in het stadsbeeld)
- pui (alle vormen van indeling en materiaalgebruik ten behoeve van de begane grondlaag van een gevel, veelal winkels maar ook verbijzonderingen van gevels van woningen)
- ornament (alle vormen van toevoegingen en detailverfraaiingen aan die gevel zoals uithangborden, gevelstenen, namen of armaturen)
- straatmeubilair (alle vormen van toevoegingen in de openbare ruimte die al dan niet los staan van de gevel, inclusief stoepen, hekken, beelden, lantaarnpalen etc)
- aankleding openbare ruimte (alle niet onder bovenstaande categorieën vallende verfraaiingen waaronder tuinaanleg, bestrating of andere vormen van bekleding)
- diversen (alle vormen die niet onder bovenstaande categorieën vallende vormen zoals schepen en andere onvoorziene verfraaiingen)

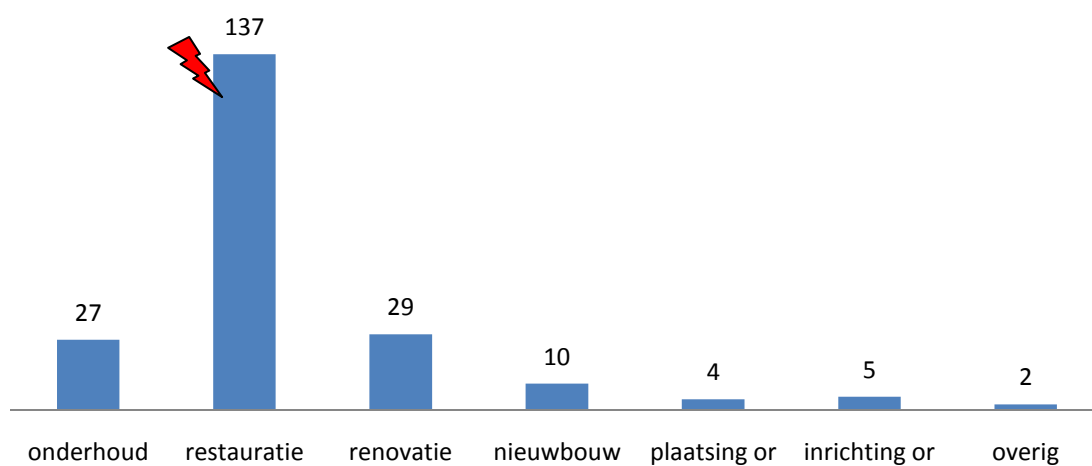
Soort verfraaiing onderdeel stadsbeeld 1999-2010

1.3. Verfraaiingen (op basis van de ingreep)

- vernieuwen/aanbrengen schilderwerk, gevelafwerking, huisnaam etc.
- restauratie/renovatie, en/of toevoeging delen uitgaande van historische vormen
- renovatie en/of toevoeging delen in passende moderne vormgeving
- nieuwbouw afgestemd op de historische context
- plaatsing nieuw gedenkteken, kunstwerk etc. in de stedenbouwkundige ruimte.
- herinrichting stedenbouwkundige ruimte
- overige / diversen

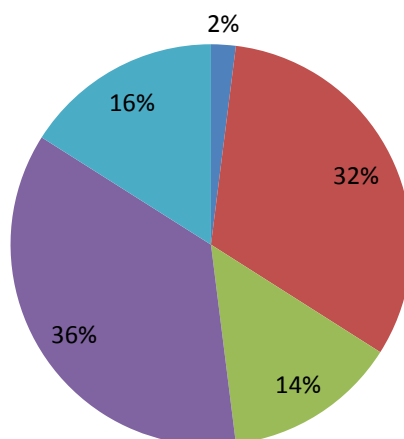
Soort verfraaiing op basis van ingreep 1999-2010

Over de periode 1999-2010 zijn de meeste verfraaiingen het gevolg van restauratie.

Restauratie 1999-2003

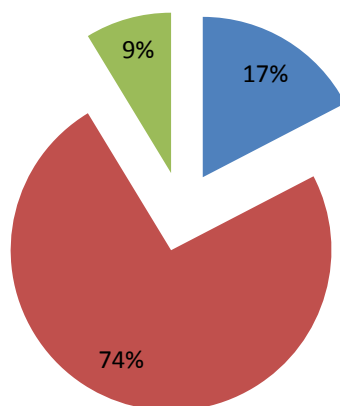
■ gevelsteen ■ gevel ■ pand ■ pui ■ stoep

Een uitsplitsing van de restauratie leert dat gevel en pui ruim meer dan de helft uitmaken van het geheel . (68%)

Uitsplitsing restauratie puien 1999-2003

■ schilderwerk ■ herstel / reconstructie ■ vervanging / modernisering

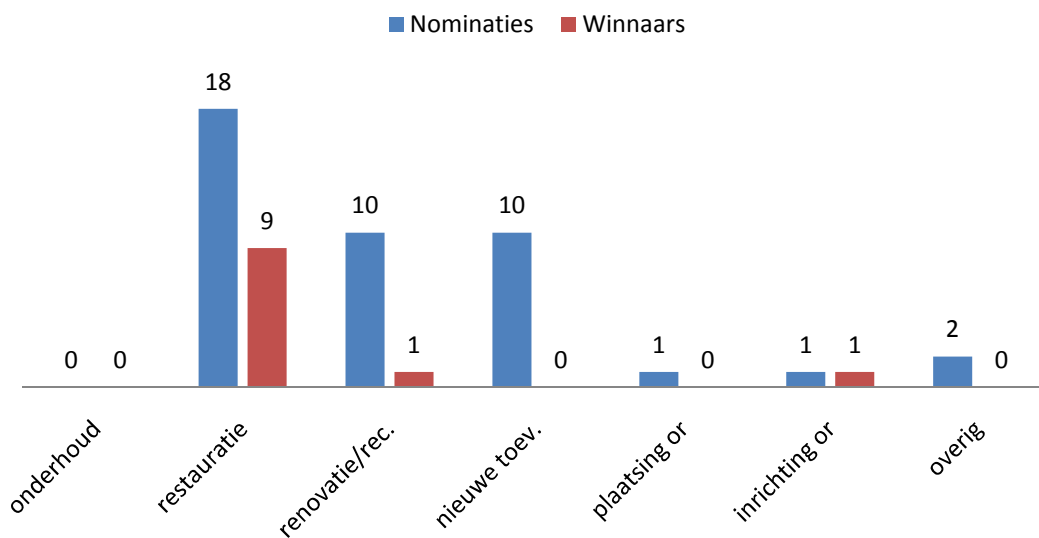
Bij de puien is wordt het meest overgegaan tot herstel. Dit is te verklaren dat de onderlaag van een pand, veelal een winkel in de loop der jaren sterker aan veranderingen onderhevig is als het bovenste deel. Modernisering, verandering van eigenaar, van branche en van gewenste uitstraling vinden in de regel eens per 10 jaar plaats.

1.4. De winnaars

Afgezien van de aanmelders is ook gekeken naar wie uiteindelijk de nominaties en de prijzen gaan. Een onderscheid wordt gemaakt tussen:

- particulieren
- ontwikkelaars
- corporaties
- instellingen
- overheid

De prijswinnaars 1999-2010

Gezien de verdeling in de verfraaiingen is het geen verrassing dat de meeste winnaars zitten in de categorie restauratie.

Conclusie 1

Uit de verschillende grafieken en diagrammen is af te leiden dat de geïnventariseerde verfraaiingen voor een belangrijk deel restauraties zijn geweest van gevels (panden) en/of puien. Negen van de elf winnende verfraaiingen zijn dan ook restauraties. Van de geïnventariseerde soorten verfraaiingen heeft alleen onderhoud het nooit tot een nominatie gebracht

1.5 Elf jaar Le Comteprijs 1999 – 2010, een beschouwelijke terugblik

In de periode van het bestaan van de Le Comteprijs is er maar één constante factor in de commissie voor die prijs geweest en dat is Wim Weve. Hij was lid van die commissie vanaf het eerste uur, aanvankelijk als deskundige een gewoon lid, later als secretaris. Vanuit zijn ervaringen volgt hier een persoonlijke terugblik op 11 jaar Le Comteprijs.

Al bij de eerste inventarisatie van mogelijke nominaties in 1999 werd duidelijk dat het bij de keuze van nominaties (en die van de winnaar) steeds weer in belangrijke mate gaat om het 'vergelijken van appels en peren', en eigenlijk komen daar nog bananen, citroenen en nog veel meer fruitsoorten bij. Dat is aan de ene kant lastig maar aan de andere kant is er steeds een ruime inventarisatie van verfraaiingen van het stadsbeeld waaruit gekozen kan worden en kunnen ook nieuwe, nog onbekende fruitsoorten meedingen, en soms met succes. Wanneer de keuzemogelijkheden beperkt zouden zijn tot bijvoorbeeld alleen gevelstenen of straatmeubilair zou er in bepaalde jaren wel eens geen nominaties voorgedragen worden om dat er geen verfraaiingen in die categorie, althans niet van voldoende kwaliteit, geïnventariseerd konden worden. Wanneer het gaat over kwaliteit moet daarbij meteen opgemerkt worden dat de waarde van een verfraaiing niet exact is te meten. De commissie let op kwaliteit, uitvoering, ontwerp, originaliteit, en op wat de ingreep toevoegt, verbetert, en feitelijk verfraait aan hetgeen er vóór de ingreep was. Daarbij wordt zo mogelijk gelet op de verhouding tussen inspanning en het verfraaiend effect. Wanneer met weinig middelen een opmerkelijk fraai resultaat wordt bereikt komt dat meer voor een nominatie in aanmerking dan iets dat ongetwijfeld veel heeft gekost maar niet verfraaiender is, en bijvoorbeeld regelrechte kitsch of zelfs een ongewenste aantasting van een monument.

Gemiddeld inventariseerde de commissie ieder jaar 17,75 verfraaiingen waaruit de nominaties gekozen moesten worden. Aanmeldingen van derden maakten daarvan een gedeelte uit. Niet altijd waren die bij de commissie onbekend en waren ze eerder al in de inventarisatie opgenomen. De commissie constateerde wel dat zonder aanmelding van derden interessante verfraaiingen buiten beeld van de commissie zouden zijn gebleven en dat er om die reden helaas ook verfraaiingen niet voor een nominatie in aanmerking zijn gekomen. Dankzij oproepen in convocaat, het magazine Delf en website en mailtjes van Delfia Batavorum aan de leden, en wellicht ook dankzij de aandacht voor de prijs in de pers, is het aandeel van aanmeldingen door derden de laatste jaren gestegen. Die oproepen blijven nodig.

De commissie inventariseert verfraaiingen 'zonder aanzien des persoons'. Pas na de keuze van de nominaties worden gegevens over de opdrachtgever en eventuele andere betrokkenen gericht achterhaald. Onbekend blijven aspecten zoals hoe duur een project was, hoe vermogend de initiatiefnemer is, of hij subsidie heeft gekregen, of er crimineel geld mee gemoeid is, of een plan na meerdere malen behandelen in de Commissie voor Welstand en Monumenten en/of door ambtelijke bemoeienis tot het uiteindelijke goede resultaat is gekomen. De commissie sluit mede daarom geen initiatiefnemer uit: particulieren, en rechtspersonen als corporaties, bedrijven, stichtingen overheden etc. kunnen allemaal in aanmerking komen voor een nominatie en naar mening van de commissie dus ook voor de Le Comteprijs. Alleen wanneer het een verfraaiingen betrof waarvoor Delfia Batavorum zelf de initiatiefnemer is (denk aan lustrumgeschenken) of verfraaiingen waarvoor één

der commissieleden zelf initiatiefnemer is (tekst van dichter Hubert Poot in Jacob Gerritstraat), neemt de commissie die verfraaiing buiten mededinging in de inventarisatie op. Het resultaat van een verfraaiing is meestal altijd te danken aan meerdere personen. Denk aan ontwerpers, uitvoerenden (bedrijven en in het bijzonder specifieke personeelsleden daarvan) adviseurs etc. Maar zij zouden niets gedaan hebben als niet iemand het initiatief heeft genomen. De uiteindelijke nominaties zijn dan ook de initiatiefnemers of opdrachtgevers die voor de prijs in aanmerking komen.

Veel voorkomende verfraaiingen zijn restauraties van panden, reconstructies of vernieuwingen van stoepen en vooral winkelpuien of het aanbrengen van huisnamen, al of niet in tekst of als gevelsteen. Het plaatsen van een standbeeld voor Willem van Oranje zal niet zo vaak voorkomen maar het plaatsen van standbeelden of andere gedenktekens is op zich niet echt uniek. Er zijn echter ook geheel onverwachte soorten verfraaiingen die eenmalig zijn en dat zeer waarschijnlijk ook zullen blijven. Dat unieke maakt ze interessant, terwijl die verfraaiingen niet altijd exact nagevolgd zouden moeten worden. Een stimulans die daar eventueel van uit gaat is niet zozeer bedoeld voor een eventuele (klakkeloze) herhaling, maar voor creativiteit in algemene zin. Als voorbeeld kan worden gedacht aan het plaatsen van een oude, in 1932 door Brinkman en Van der Vlugt ontworpen telefooncel als kleine expositieruimte op de Oude Delft, het bouwen van een pand in de ruimtelijke contouren van een grachtenpand maar dan

met wanden en dak in een 'lattenstructuur', het aanbrengen van teksten van Dirk Coster op balustrades van een jaren '70-flat, en recentelijk de 'Delfts-blauwe' lantaarnpalen op het Bagijnhof. Het zijn verrassende buitenbeentjes, die in eerste instantie misschien niet algemeen gewaardeerd worden. Maar voor veel nieuwe dingen geldt dat men er vaak eerst enige tijd aan moet wennen om ze te kunnen waarderen. En daar is in het kader van de Le Comteprijs niet altijd de tijd voor.

Bij verfraaiingen gaat het soms om iets nieuws dat wordt toegevoegd aan een pand of in de stedenbouwkundige ruimte, een reconstructie van iets dat is weggeweest, een reconstructie van iets dat er geweest zou kunnen zijn, of een grondig herstel van iets dat schromelijk verwaarloosd was. In dat laatste geval kan van een grote verbetering sprake zijn maar getuigt de ingreep meestal niet van grote creativiteit. Wanneer wel van grote creativiteit sprake is, is er meer kans op een botsing met historische aspecten of op een tegenvallende 'fraaiheid', althans in de ogen van enkelen, denk aan de lantaarnpalen op het Bagijnhof. Ook namaak, vooral slechte namaak valt niet altijd in goede aarde. De reconstructie van het Sint Lucasgildehuis valt daarom zeker niet bij iedereen in de smaak, al zijn er ook mensen laaiend enthousiast over. Over smaak valt nu eenmaal niet te twisten. Dat is een van de redenen om de inventarisaties zo breed mogelijk te maken. Tot nu toe werden alle aanmeldingen van derden in de inventarisaties opgenomen. Ook bij de eigen inventarisaties is steeds breed gekeken. Iets dat bewust is bedacht om het stadsbeeld op enigerlei wijze te verfraaien, komt in aanmerking voor de inventarisatie. Al is het maar om aan te geven dat de commissie ernaar heeft gekeken. Ook hier geldt dat iets gek of vreemds dat in eerste instantie geen kanshebber lijkt, het uiteindelijk toch tot een nominatie kan brengen. Maar bij aanmeldingen van derden kunnen ook verfraaiingen zijn waarover de commissie een zeer sterk negatief oordeel heeft. Dan zitten er tussen de spreekwoordelijke appels en peren een 'rot of giftig exemplaar'. Bijvoorbeeld als een ingreep monumentale waarden aantast. De vraag rijst of die in zo'n geval buiten de inventarisatie mag worden gehouden omdat die als slecht voorbeeld geen navolging verdient. Met andere woorden zouden in bijzondere gevallen aanmeldingen geweigerd mogen worden? Zo ja, door de commissie of door het bestuur? En dan wel op voorwaarde dat er een schriftelijke motivering bij wordt gegeven. Of laten we de regels wat dergelijke subjectieve criteria maar zoals ze zijn. Ook dit is een punt van verdere discussie. Maar tot nu toe heeft zich zo'n geval nog niet voorgedaan en erg vaak zal het niet voorkomen.

Enkele criteria zijn zo vanzelfsprekend dat er geen verfraaiingen zijn aangemeld die daaraan niet voldeden. Altijd betrof de verfraaiing Delft en altijd was die duurzaam, dat wil zeggen niet een tijdelijk iets zoals een lichtshow, taptoe of feestversiering. Het objectieve tijds criterium van één geheel afgerond kalenderjaar is duidelijk afgebakend, maar levert wel eens problemen. Om in januari nominaties voor te kunnen dragen, is voorwerk vereist. Dat betekent dat begin december de keuze van de nominaties feitelijk al moet zijn gemaakt om daarna namen en adressen van opdrachtgevers te kunnen achterhalen en vooral motiveringen/toelichtingen op te kunnen stellen. Bij vijf nominaties zoals de laatste jaren vergt dat nog meer tijd bij drie nominaties. Maar aanmeldingen kunnen in principe nog op 30 december binnenkomen. Ook kunnen verfraaiingen pas vlak voor oud jaar gereedkomen, zodat ze eerder niet goed konden worden beoordeeld. In andere gevallen kunnen verfraaiingen waarvan de commissie al wel een duidelijk beeld heeft hoe ze eruit zullen gaan zien en waarvan een voltooiing net vóór Oudjaar is gepland, toch pas na Nieuwjaar gereed komen. De regels voor de prijs moeten wat dit betreft dan zeker een ontsnapingsclausule gaan bevatten.

In deze evaluatie over 11 jaar Le Comteprijs is getracht de verfraaiingen die in de loop der jaren zijn geïnventariseerd onder te verdelen in verschillende categorieën om een beeld te geven wat die afgelopen tijd zoal de revue is gepasseerd. Op hoofdlijnen is dat wel gelukt maar er waren altijd gevallen waarbij het moeilijk is één categorie te benoemen waar een verfraaiing toe gerekend moet worden. Grenzen tussen herstel, onderhoud en vernieuwing zijn niet altijd exact aan te geven. Hetzelfde geldt voor de grenzen tussen restauratie en herstel. Herstel of restauratie gaat weer vaak samen met reconstructie of het toevoegen van nieuwe elementen of details. Het kwam meermalen voor dat in één actie meerdere ingrepen werden gedaan. Dan werd er bijvoorbeeld zowel een gevel gerestaureerd, een pui gereconstrueerd en een nieuwe gevelsteen aangebracht. In een ander geval ging het maken van een nieuwe stoep in moderne maar passende vormgeving en in traditionele materialen samen met het aanbrengen van een nieuw uithangteken. Om niet te veel categorieën te onderscheiden werden bijvoorbeeld gevelstenen, plaquettes, uithangtekens en ook het toegangspoortje van Alcuin in één categorie 'gevelstenen' ondergebracht, hoewel die naam de lading natuurlijk niet dekt.

Terugblikkend zijn er in het ene jaar soms meer verfraaiingen die eruit springen dan in andere jaren. Het aantal mogelijk nominaties is echter beperkt en er kan maar één winnaar zijn. Dat betekent dat een verfraaiing in een bepaald jaar buiten de boot valt terwijl die in een ander jaar, met minder concurrentie, tot de nominaties zou hebben behoord en misschien zelfs de prijs hebben kunnen krijgen. Het is niet anders. Daarom ook worden alle geïnventariseerde verfraaiingen in Delft vermeld als minimale beloning van de inspanningen. De Le Comteprijs dient niet alleen als beloning maar ook als stimulering van initiatieven om de stad te verfraaien, of goed om te gaan met het cultuurhistorisch waardevolle stadsbeeld. Of de prijs als stimulering effectief is kan niet worden nagegaan. Het is immers nooit vast te stellen of een bepaalde verfraaiing niet zou hebben plaatsgevonden als een of meer eerdere verfraaiingen niet genomineerd of met een prijs beloond zouden zijn. De beloning is vooral symbolisch maar genomineerden en winnaars zijn altijd blij verrast met hun uitverkiezing. De laatste jaren blijkt de Le Comteprijs steeds meer in de belangstelling te zijn gekomen bij het publiek dankzij aandacht in de pers met name de initiatiefnemer van de publieksprijs, Delft op Zondag, maar ook het AD en de Delftse Post. Duidelijk is in ieder geval Delfia Batavorum zich met de Le Comteprijs succesvol op de kaart zet.

2. OVERZICHT NOMINATIES EN PRIJSWINNAARS PER JAAR

1999		Oosteinde 173; dhr. P. A. Verveen; restauratie gotisch huis.	part	gevel
		Oude Delft 210; mevr. C.D. Freie- Prins; herstel geschilderde voegimitatie	part	gevel
		Schieweg 146; dhr. F. Spies; boerderij Hoof-Bosch, restauratie toegangshek	part	meub
2000		Oude Delft 82 / Peperstraat 2; dhr. G.H. Meeuwis; uithangteken in vorm kledingstuk, in brons + nieuwe hardstenen stoep met bijzonder vormgegeven stoeppalen	ond	orn
		Oude Delft 147; De Stichting Pieter van Foreest; bronzen medaillon met portretkop Pieter van Foreest	stich	orn
		Voorstraat 12; dhr. en mevr. J. Koelstra; restauratie 17de- eeuwse trapgevel, moderne gevelsteen met voorstelling en huisnaam: 'De Ghecapte Poel'	part	orn

2001

Nwe Plantage 113;
Gemeente Delft,
Vakteam Beheer
Onroerende Zaken
(BOZ) Restauratie
Brandspuithuisje
Gemeente Vrijenban
en bijbehorend
toegangshek.

gem

gevel
meub

Oude Delft 55/57;
St Barbarastichting;
Natuurstenen poortje
in de erfmuur langs
de Oude Delft van
Sociëteit Alcuin,
Studentenvereniging
Sanctus Virgilius.

stich

gevel
orn

Voldersgracht 6;
dhr. J.C. van Dijk;
Restauratie voorgevel
Huis 'Vergulde
Pauw' en
reconstructie van de
samengestelde
dakvorm

part

gevel

Hippolytusbuurt 43;
dhr. C. Koreneef;
herstel pui Grieks
restaurant (v.h.
winkel Kofa Bertels)

ond

pui

2002

Oosteinde 17;
fam. M. Blokland,
reconstructie 18de-
eeuws stoephek

part

meub

Oude Delft 132;
W.A.F.X. de Fraiture;
restauratie 18de-
eeuws stoepbordes

part

meub

2003

	<p>Oude Delft 118; Stichting Sint-Hippolytuskapel, Restauratie van de kap en vervanging van het pannendak door een leien dak.</p>	<p>stich</p>	<p>gevel</p>
	<p>Oude Delft 204; Apotheek Kipp B.V.; restauratie lichtreclame uit ca. 1930</p>	<p>ond</p>	<p>orn</p>
	<p>Sint Agathaplein; Pr Willem de Eerste Herinneringsstichting; plaatsing standbeeld Willem van Oranje in tuin Prinsenhof</p>	<p>stich</p>	<p>orn</p>

2004

	<p>Heemskerkstraat 11; dhr. J. Coppoolse en mw. J. van Gastel; toevoeging kapverdieping en topgevel</p>	<p>part</p>	<p>gevel</p>
	<p>Oude Delft 53; dhr. O.J.S. van Hemel, aanbrengen huisnaam Wapen van Holland, wapen met wapenspreuk en twee lantaarns</p>	<p>part</p>	<p>orn</p>
	<p>Oude Delft 211; Stichting DuWo; restauratie Empire stoep met stoephek.</p>	<p>corp</p>	<p>meub</p>

2005

Hugo de Grootstraat 118-128;
Fa. C. van Kapel,
verbouwing rij
winkelpanden met
woningen en
kantoren

ond

gevel +
pui

Peperstraat 7;
De Gestegroep;
reconstructie
winkelpuien

ontw

pui

Spooringsingel 2;
dhr. N. Peters;
restauratie voorgevel

part

gevel

2006

Oosteinde;
restauratie Hopbrug
(gem. Delft, Wijk- en
Stadszaken)

gem

meub

Oostsingel 184;
dhr. J.W. Versfeld;
restauratie Villa
Maria

part

gevel

Voldersgracht 21;
Fa. Van Oosten en De
Vette;
reconstructie
voorgevel St.
Lucasgildehuis

ontw

gevel

2007

Bagijnhof 10-22;
Stichting
d'Oultremont,
gevelstenen 'Hofje
van Almonde' als
herinnering aan de
stichting 400 jaar
geleden

stich

orn

Burgwal 5;
Dille en Kamille
Nederland BV;
aanbrengen nieuwe
winkelpui.

ond

pui

Markt 17b-19-21;
dhr. J.W.M.
Ploegmakers;
Restauratie dubbel
pand uit 1900

part

gevel

2008

		<p>Kalverbos 22; restauratie en herbestemming watertoren</p>	<p>ond</p>	<p>gevel</p>
		<p>Markt 30; aanpassing winkelpui</p>	<p>ond</p>	<p>pui</p>
		<p>Molenstraat 11b-c; restauratie pakhuizen Bousquet (Publieksprijs)</p>	<p>ontw</p>	<p>gevel</p>
		<p>Paardenmarkt 54-62; herinrichting tuin Hofje van Pauw</p>	<p>corp</p>	<p>or</p>
		<p>Voorstraat 54/56; restauratie pand</p>	<p>part</p>	<p>gevel</p>

2009

	<p>Achterom 156, hoek Vesteplein en Asvest; nieuwbouw 'Wijnhuis' in abstracte hoofdvorm van een grachtenpand</p>	<p>ond</p>	<p>gevel</p>
	<p>Brabantse Turfmarkt 46-48; Restauratie pui met reconstructie van het decoratieve metselwerk met details in geglaazuurde steen. (Ook de publieksprijs)</p>	<p>ond</p>	<p>gevel</p>
	<p>Dirk Costerplein, Dirk Costerflat; Aanbrengen glazen platen met teksten van Dirk Coster op borstweringen galerijflat.</p>	<p>corp</p>	<p>orn</p>
	<p>Heilige Geestkerkhof; restauratie 18^e eeuwse hardstenen lantaarnpaal met 19^e eeuwse gietijzeren krul. Reconstructie verdwenen onderdelen en origineel bevestigingsprincipe lantaarn.</p>	<p>gem</p>	<p>meub</p>
	<p>Nieuwstraat 6; vervanging zeer lelijke winkelpui door nieuwe pui in 'neo-historiserende' vorm met pilastervormige stijlen en kroonlijst.</p>	<p>ontw</p>	<p>pui</p>

2010

	<p>Oosteinde 35/ Gasthuislaan 290; Dhr. E Elfferich, herstel en wijziging verwaarloosd hoekpand</p>	<p>ond</p>	<p>gevel</p>
	<p>Oude Delft 128/128a; fam M. Nitzsche en fam N. van Boxel, aanbrengen vergulde haringen</p>	<p>part</p>	<p>orn</p>
	<p>Oude Langedijk 3/4; De Waal beheer BV, reconstructie twee winkelpuien in traditionele materialen en historische vormen</p>	<p>ond</p>	<p>pui</p>
	<p>Pluimpot 19/21; Mw B. van Gelder, aanbrengen mozaiek op dichtgetimmerde etalage, blauwwit keramiek en glas</p>	<p>part</p>	<p>orn</p>
	<p>v Bleyswijkckstr 42; dhr J.E.H. Jansen, verbouwing hoekpand met toepassing passende details en voegwerk</p>	<p>ontw</p>	<p>gevel</p>

3. DOELSTELLING LE COMTEPRIJS

De prijs, genoemd naar Adolf le Comte (1850-1921), docent decoratieve kunst en ornamentleer aan de Polytechnische School, adviseur van De Porceleyne Fles, ontwerper bij glasatelier Het Prinsenhof, eerste directeur van museum Huis Lambert van Meerten, is ingesteld in 1998.

Bij de instelling van de Le Comteprijs werden Richtlijnen vastgesteld . De doelstelling van de prijs is te vinden in de toelichting van de Richtlijnen:

*Door het vaststellen van deze Richtlijnen wil het bestuur van Delfia Batavorum zijn waardering uiten voor bijzondere verfraaiingen in de stad en daarop de aandacht vestigen.
De verfraaiingen waarvoor de prijs wordt toegekend zullen in het algemeen zodanige betreffen, die in de binnenstad plaats hebben gevonden, doch kunnen ook andere percelen betreffen.
Deze verfraaiingen behoeven niet per se een monument te betreffen, doch kunnen ook betrekking hebben op een niet op een monumentenlijst geplaatst perceel.
Een restauratie of herstel behoeft niet per se een verfraaiing te betekenen, in welk geval dus het betreffend perceel niet in aanmerking komt.
Verfraaiingen kunnen zowel een geheel perceel betreffen als betrekking hebben op een gedeelte daarvan.
De prijs zal voor het eerst in 1999 worden uitgereikt. Zo mogelijk ieder jaar daarna.*

In het Reglement staat de doelstelling ook in de toelichting:

Met de instelling van deze prijs wil Delfia Batavorum nadere uitwerking geven aan de doelstellingen van de vereniging, in het bijzonder het behoud en herstel van het in de gemeente Delft en onmiddellijke omgeving aanwezige culturele erfgoed (statuten, artikel 2 lid b). De objecten die voor toekenning in aanmerking komen, hoeven niet noodzakelijk een monumentale status te bezitten of in de binnenstad gelegen te zijn. De verfraaiing hoeft niet het gehele perceel te betreffen; ook onderdelen daarvan, zoals een gevel, een uithangbord, een stoep of een gevelsteen kunnen voor de prijs in aanmerking komen. Verfraaiing kan plaatsvinden in velerlei vorm: restauratie, herstel, constructie, het toevoegen van elementen, etcetera.

De prijs wordt uitgereikt aan degene die naar het oordeel van de jury van beslissende betekenis is geweest om de verfraaiing te realiseren. Dat kan een persoon zijn, maar ook een aantal personen en zelfs een rechtspersoon. Het hoeft niet per se te gaan om een eigenaar en/of gebruiker. De beslissende stap kan immers ook bestaan uit het nemen van het initiatief, het bekostigen, het technisch uitvoeren of een combinatie van dit alles.

Een expliciete doelstelling ontbreekt. In de afgelopen 11 jaar is de vraag naar die doelstelling menig maal naar boven gekomen omdat als de criteria ontoereikend bleken er toch behoefte was aan houvast om tot de nominatiekeuzes te komen.

Is de prijs een schoonheidsprijs of een architectuurprijs of dient de prijs als stimulering. Maar wat moet het dan stimuleren? Als het wel een mooi voorbeeld is van een gewenste verfraaiing maar het is esthetisch niet optimaal? Als het bedoeld is om de aandacht te vestigen dan moet het toch exemplarisch zijn voor een door Delfia Batavorum gewenste verbetering. Is dan behoud en herstel van cultureel erfgoed en haar omgeving voldoende.

Conclusie 2:

Gezien de praktijk van de afgelopen 11 jaar is het raadzaam de doelstelling van de prijs goed te formuleren. Het is gebleken dat door de groter wordende variatie in de aangemelde verfraaiingen het een steun kan zijn om in niet voorziene situaties waarbij de criteria onvoldoende ontoereikend zijn toch de beste keuze(s) te maken in de geest van de doelstellingen van de vereniging met de Le Comteprijs.

4. CRITERIA

De Richtlijnen uit 1999, oorspronkelijk gericht op letterlijke verfraaiingen van percelen of delen ervan, hebben ten aanzien van de eisen de tijd goed overleefd. Voldoende ruimte om beste verfraaiing te selecteren. Indien de aanduiding perceel komt te vervallen en een verwijzing naar het stadsbeeld komt daarvoor in de plaats met een schaal aanduiding dan zijn deze criteria ook in het heden zeer goed bruikbaar. (Nog even afgezien van de vraag in hoeverre interieur aspecten erbij moeten worden betrokken.)

In het Reglement zijn minder criteria opgenomen maar zij zijn onderling verbonden met het woordje EN. De nominaties moeten dus tegelijkertijd aan alle drie de genoemde criteria voldoen en hoort elders in het Reglement.

In ieder geval is de omschrijving van het object van verfraaiing ontoereikend om de inmiddels groeiende variatie te omvatten.

DE RICHTLIJNEN	REGLEMENT
<p>1. Delfia Batavorum kent een prijs toe aan de eigenaar of gebruiker van een bebouwd perceel in Delft, die voldoet aan de volgende voorwaarden:</p> <p>a. hij (zij) heeft dit perceel op bijzondere wijze duurzaam verfraaid.</p> <p>b. de verfraaiing moet aan één of meerdere van deze kenmerken voldoen: zij moet esthetisch of artistiek, origineel, sfeerbepalend, folkloristisch, cultureel of historisch verantwoord zijn.</p>	<p>Artikel 2 Criteria</p> <p>1. De Le Comteprijs wordt verleend voor de verfraaiing van een pand of een terrein in de gemeente Delft op duurzame, cultureel waardevolle en historisch verantwoorde wijze.</p> <p>2. De prijs wordt uitgereikt aan degene die naar het oordeel van de jury op beslissende wijze verantwoordelijk is geweest voor de totstandkoming van de verfraaiing.</p>

Conclusie 3:

Gezien de praktijk van 11 jaar Le Comteprijs is het nodig ruimer te formuleren waar de verfraaiing betrekking op moet hebben en de selectiecriteria moeten de soepelheid en de flexibiliteit hebben om ieder jaar de beste verfraaiing te nomineren, gerelateerd aan de doelstelling van de prijs

4.1 Verfraaiing

De verfraaiing kan een pand betreffen, maar is ieder gebouw een pand? Als het een verfraaiing van een pand zou zijn kan het dan ook het interieur betreffen?

De Le Comteprijs is geen specifieke 'restauratieprijs'. Ook de term 'terrein' is ongelukkig gekozen. Het gaat niet alleen om het grondvlak maar om alles erop en er omheen, kortom de openbare ruimte of het stadsgezicht.

Samenvattend gaat het altijd om een verfraaiing van het stadsbeeld waarop vele zaken van invloed kunnen zijn. Delfia Batavorum vermeldt al vele jaren op de achterzijde van haar jaarboekje dat de Le Comteprijs wordt uitgereikt voor een verfraaiing van het stadsbeeld. Een heldere, en de lading dekkende, formulering die wij graag in het commissiereglement (en in het huishoudelijk reglement) zouden zien staan. Het begrip 'stadsbeeld' houdt in dat de prijs alleen bestemd kan zijn voor een verfraaiing die vanaf de openbare weg zichtbaar is. Tenzij je het stadsbeeld ook opvat als neerslag van alle specifieke beelden die specifiek zijn voor de stad. Daarover later meer.

Maar hoe meet je een verfraaiing? Het moet een verbetering zijn ten opzichte van wat er was. Maar dat zou betekenen dat als iets sterk verwaarloosd is dat dan iedere opknapbeurt een verbetering is. Even een aantal voorbeelden op een rij:

De watertoren, links 1977, rechts in het jaar van nominatie 2008. In het stadsbeeld geen verandering anders dan herstel metselwerk en ijzeren dragers. Op het dak is een balustrade aangebracht. Met een nieuwe aanwending waardoor hij duurzaam behouden blijft. Op het eerste gezicht is er geen zichtbare verbetering van het beeld ten opzichte van wat was.

De oorspronkelijke kleuterschool werd omgebouwd tot dansschool (Paloma) en verpauperde nadien. In 2009 is deze treurnis omgetoverd tot Wokrestaurant waardoor de toch al saaie wijk een frisse blikvanger kreeg. Een zeer duidelijke verbetering van het stadsbeeld. Maar hoe interpreteer je de historische verantwoording en culturele waarde?

Historisch moet dan toch gezien worden in de tijdcontext van de verbetering. En culturele waarde als belevingswaarde, ook voor naoorlogse woonwijken.

Zeer recente historie is dus ook historie.

vorige situatie of

4.2 Selectie

In het Reglement worden drie criteria gegeven waar aan moet worden voldaan: duurzaamheid, cultureel waardevol en historisch verantwoord.

Wat wordt met bedoeld 'cultureel waardevol'? Artistieke kwaliteit of cultuurhistorische waarde? De verfraaiing moet volgens de commissie daadwerkelijk een verfraaiing zijn en dus esthetische kwaliteit hebben. Tot esthetische kwaliteit behoren artistieke, of kunstzinnige kwaliteit maar ook architectonische kwaliteit, originaliteit, afwerkings kwaliteit etc. De Le Comteprijs is overigens geen architectuurprijs in strikte zin. Het is wel belangrijk als de verfraaiing een relatie heeft met de historie van Delft en de cultuurhistorische waarde versterkt. Duurzaamheid houdt in dat zeer tijdelijke verfraaiingen, zoals uitgestoken vlaggen, decoratief bedrukt steigerdoek, de kerstboom op de Markt, lichtjesavond, vuurwerk, mogelijk niet gehonoreerd kunnen worden. Niet alle tijdelijke verfraaiingen zijn namelijk tegelijk waar te nemen en zeker niet na afloop van een kalenderjaar nog te beoordelen.

oetgedacht,
 et terugbrengen
 onronkelijke 'Van
 jr.
 er wegvaren en
 het stadsbeeld

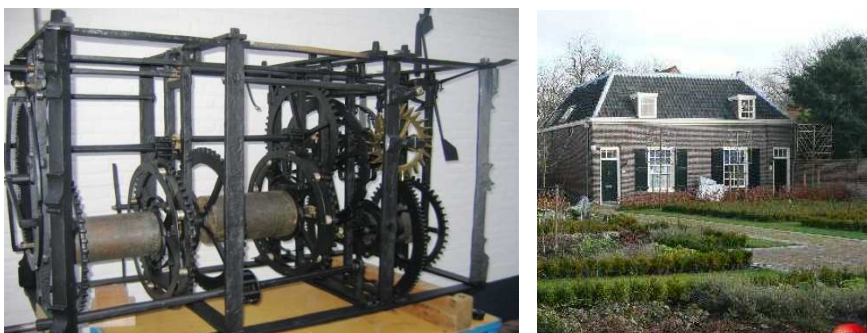
Stoepen en stoephekken. Een eigen bedachte vorm met historische verwijzingen of een compleet herstel van een oorspronkelijk ontwerp? Of een kopie van een elders stand stoephek?

De aanduiding verfraaiing van het stadsbeeld in engere zin sluit verbeteringen in het interieur uit. Wat te zeggen van een indrukwekkende restauratie van de Marschalkerweeorgel in de Maria van Jessekerk? En het terug in het zicht brengen van de oorspronkelijke keramieke wanden in de oude zaadhandel van Pannevis waarbij een aantal tegels door een kunstenaar zijn nagemaakt om alles aan te helen?

Moeten verfraaiingen die duidelijk het herstel van het Delftse erfgoed betreffen een aparte categorie worden of moeten we de omschrijving verbreden naar semi-openbaar?

Als het stadsbeeld van Delft wordt opgevat als optelsom van beelden uit de stad dan kunnen verfraaiingen van het interieur, mits voor iedereen te bezichtigen, ook onder het stadsbeeld vallen.

Het herstel van een historisch torenuurwerk in de Lutherse Kerk is niet zichtbaar, maar maakt een tuin die s'avonds wordt afgesloten deel uit van het stadsbeeld?

Conclusie 4:

Het stadsbeeld is de belangrijkste drager is van het realiseren van de doelstelling. Verfraaiingen in het semi-openbare gebied en van interieurs passen zeker in de doelstellingen van Delfia Batavorum. Ze hebben betrekking op het behoud van cultuurhistorische waarden en vragen om een eigen categorie of om een ruimere interpretatie van het begrip stadsbeeld.

5. INTERPRETATIE VAN DE CRITERIA

Bij de toepassing van de criteria is een aantal malen gebleken dat bij twijfel een beroep gedaan werd op de doelstelling. De vraag was tweeledig: betreft het een goed voorbeeld van de bedoelingen van de vereniging en is de verfraaiing echt een prijs waard. In alle gevallen bleek deze extra interpretatie goed te werken en konden de keuzes van de nominaties goed verantwoord worden.

Conclusies 5:

1. De criteria uit de Richtlijnen zijn in de 11 jaar goed toepasbaar gebleken
2. Geconstateerd moet worden dat de criteria ook nominaties van verfraaiingen buiten de historisch binnenstad mogelijk hebben gemaakt. Zeer recente historie is dus ook historie
3. Bij de toepassing van de criteria is voldoende flexibiliteit aanwezig om de variatie in aanmeldingen te kunnen beoordelen

6. UITZONDERINGEN OF AFWIJKINGEN

In de afgelopen 11 jaar is ook een aantal keren de behoefte opgekomen om te beschikken over mogelijkheden om verfraaiingen te nomineren die buiten de criteria vallen. Het betreffen of aanmeldingen die reeds in een eerder jaar zijn gereed gekomen of zaken die niet in het stadsbeeld te zien zijn. De Richtlijnen en het Reglement geven daarvoor de volgende aanwijzingen.

DE RICHTLIJNEN

2. (---) De commissie brengt een gemotiveerd advies uit aan het bestuur, daarbij zo veel mogelijk rekening houdend met deze richtlijnen en de bijbehorende toelichting. Indien van de richtlijnen met toelichting afgeweken wordt, moet dit in het bijzonder worden gemotiveerd. (----)

3. De prijs wordt bij voorkeur toegekend voor een recente verfraaiing, doch de toekenning kan ook geschieden voor een eerder initiatief dat tot een verfraaiing, als boven bedoeld, heeft geleid.

REGLEMENT

Het bestuur streeft ernaar de prijs in elk kalenderjaar uit te reiken. Als er in een periode van twaalf maanden echter geen verfraaiingen hebben plaatsgevonden die voldoen aan de criteria, wordt de prijs dat jaar niet toegekend. Op die manier wordt het niveau hoog gehouden.

Het honoreren van eerdere initiatieven is overwogen, maar wordt onvoldoende stimulerend geacht. De kracht van de prijs is immers vooral gelegen in de actualiteit.

Er zijn een aantal uiteenlopende redenen om te blijven beschikken over een mogelijkheid van het gestelde af te wijken.

6.1. De termijn

Als het gaat om de inleverdatum dan moet om praktische redenen 1 december worden gehanteerd. Dit omdat er tijd nodig is om informatie te verzamelen. Zou er nog een aanmelding op 30 december komen dan is dat te laat. Die aanmelding doet dan mee voor het jaar daaropvolgend.

6.2. Spijtoptant

Het is denkbaar dat er iets is gerealiseerd wat niet is opgemerkt, noch is aangemeld en dat komt te laat aan het licht. In geval het om een verfraaiing gaat van uitzonderlijke kwaliteit moet er een titel zijn om alsnog de waardering te kunnen uiten.

6.3. Onvoorzien

Ook als er zich een verfraaiing aandient die bijvoorbeeld niet vanaf de openbare weg zichtbaar is of anderszins niet aan de criteria voldoet maar een hele bijzondere bijdrage is aan het behoud van het stadschoon van Delft moet er een mogelijkheid zijn.

Conclusie 6:

De richtlijnen bieden beperkte mogelijkheden om een eerder of ander initiatief te nomineren. Deze mogelijkheid is echter nooit gebruikt. Gezien de tijdsproblemen tussen uiterste datum aanmelding en jaar van gereedkoming is een afwijkingsmogelijkheid noodzakelijk. Ook moet overwogen worden een mogelijkheid te behouden om een uitzondering mogelijk te maken. Voorwaarde is natuurlijk dat het om iets gaat met uitzonderlijke kwaliteit.

7. DE ROL VAN DE PERSOON OF INSTANTIE DIE DE PRIJS UITEINDELIJK ONTVANGT

De keuze van een winnaar (en van de nominaties) wordt bepaald door de aard en impact van de verfraaiingen. De prijs wordt uitgereikt aan een natuurlijke persoon of rechtspersoon (een echtpaar, bedrijf, vereniging, stichting, instantie etc.) voor een op diens initiatief in het voorafgaande kalenderjaar uitgevoerde verfraaiing van het Delftse stadsbeeld in de breedste zin van het woord. Het is de initiatiefnemer, ongeacht of die de verfraaiing zelf heeft uitgevoerd of door derden heeft laat uitvoeren, die de verfraaiing heeft betaald, en voor de prijs in aanmerking komt. In de toelichtingen op de nominaties worden zo mogelijk andere personen of bedrijven genoemd die bij de verfraaiing waren betrokkenen.

Het is ondoenlijk te bepalen of iemand anders (of ander bedrijf) dan de opdrachtgever 'op een meer beslissende wijze' verantwoordelijk is geweest voor de totstandkoming van de verfraaiing. Bij een verfraaiing kunnen velen betrokken zijn geweest, een architect, een architectenbureau, een aannemersbedrijf, een vakman (b.v. timmerman of metselaar) zelfstandig of werkzaam bij een aannemer, een huisschilder, een beeldhouwer of een andere bij het ontwerp of de uitvoering betrokkene. Maar zonder initiatiefnemer hadden zij hun werk nooit gedaan. De Le Comteprijs is behalve beloning ook een stimulans.

Conclusie 7:

Het blijft is sommige gevallen een puzzel aan wie de prijs moet worden uitgereikt.

8. DE BENOEMING EN ZITTINGSTERMIJN VAN DE COMMISSIELEDEN

DE RICHTLIJNEN

2. (---) een commissie, bestaande uit drie leden van Delfia Batavorum, die door het bestuur zijn aangewezen. (---) De leden hebben voor drie jaar zitting. Zij kunnen tussentijds aftreden. Het bestuur beslist over de opvolging.

REGLEMENT

Artikel 3: De commissie
De beoordeling van objecten geschiedt door een commissie,(de jury), bestaande uit drie leden van de vereniging, die door het bestuur worden aangewezen..

Volgens het HR hoeven maar 2 van de drie leden lid te zijn van de vereniging. Onbekend is waarom voor de commissie LeComteprijs hiervan wordt afgeweken.

In de richtlijnen hebben de leden drie jaar zitting, volgens het reglement is de termijn niet aangegeven.

Conclusie 8:

Gezien de wens naar eenheid lijkt ons in het geval van deze commissie het raadzaam de termijn op 3 jaar te zetten met de toevoeging dat deze termijn telkens met 3 jaar kan worden verlengd. Dit zou ook stilzwijgend kunnen tenzij bestuur of de betreffende leden te kennen geven af te zien van verlenging.

9. DE POSITIE VAN DE COMMISSIE EN DE COMMUNICATIE MET HET BESTUUR

In het huishoudelijk reglement van de vereniging wordt deze commissie als zodanig niet genoemd. In algemene zin wordt alleen vermeld dat commissieleden door het bestuur worden benoemd en dat het bestuur per commissie een regeling vaststelt betreffende samenstelling en werkwijze. De meerderheid van de leden van een commissie, onder wie de voorzitter, moet lid zijn van de vereniging. De commissie voor de Le Comteprijs is formeel geen vaste commissie en heeft daarom geen lid dat als commissaris zitting heeft in het bestuur. Behalve de kascommissie, waarvan het logisch is dat daar vanwege de onafhankelijkheid geen bestuursleden in mogen zitten, is de Commissie voor de Le Comteprijs de enige commissie zonder directe persoonlijke relatie met het bestuur. De commissie is daardoor niet 'automatisch' op de hoogte van wat er in het bestuur aangaande deze commissie wordt besproken en besloten. Ook kan een vertegenwoordiger van de commissie niet meepraten in een bestuursvergadering als er zaken betreffende de commissie aan de orde zijn. In voorkomende gevallen achten wij een betere communicatie tussen bestuur en de Commissie voor de Le Comteprijs zeer wenselijk, zo niet noodzakelijk.

Inmiddels is in informeel overleg tussen de interim voorzitter en leden van de commissie het voorstel gedaan zaken van de commissie Le Comteprijs toe te voegen aan een van de portefeuilles van een bestuurslid. Aan de commissie is gevraagd hier een voorstel voor te doen.

Conclusie 9:

Het is raadzaam voortaan de agenda en verslagen van de bestuurvergaderingen structureel aan de secretaris van de Le Comte commissie te zenden, een contactpersoon die de communicatie verbetert tussen commissie en bestuur is inmiddels aangewezen .

10. NAWOORD

Het totaal overziend komen twee uitspraken boven drijven.

Hoe meer je probeert te preciseren hoe meer je verstrikt raakt en dat voor veel nieuwe dingen geldt dat men er vaak eerst enige tijd aan moet wennen om ze te kunnen waarderen. En daar is in het kader van de Le Comteprijs niet altijd de tijd voor.

Auteurs

Wim Weve

Iwan Kriens

Vormgeving en productie Iwan Kriens

11. BIJLAGE

DELPHIA BATAVORUM

Richtlijnen toekenning A. Le Comte-prijs (1999)

1.

Delfia Batavorum kent een prijs toe aan de eigenaar of gebruiker van een bebouwd perceel in Delft, die voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. hij (zij) heeft dit perceel op bijzondere wijze en duurzaam verfraaid.
- b. de verfraaiing moet aan één of meerdere van deze kenmerken voldoen: zij moet esthetisch of artistiek, origineel, sfeerbepalend, folkloristisch, cultureel of historisch verantwoord zijn.

2.

De beoordeling van bovenstaande criteria geschiedt door een commissie, bestaande uit drie leden van Delfia Batavorum, die door het bestuur zijn aangewezen. De commissie brengt een gemotiveerd advies uit aan het bestuur, daarbij zo veel mogelijk rekening houdende met deze richtlijnen en de bijbehorende toelichting. Indien van de richtlijnen met de toelichting afgeweken wordt, moet dit in het bijzonder worden gemotiveerd. De leden hebben voor drie jaar zitting. Zij kunnen tussentijds aftreden. Het bestuur beslist over de opvolging.

3.

De prijs wordt bij voorkeur toegekend aan een recente verfraaiing, doch de toekenning kan ook geschieden voor een eerder initiatief dat tot een verfraaiing, als hierboven bedoeld, heeft geleid.

4.

- a. De prijs kan worden toegekend op initiatief van de commissie – die daarvoor aan het bestuur een voorstel doet – of op initiatief van het bestuur zelf, dat het advies van de commissie inwint.
- b. Inwoners van Delft kunnen aan het bestuur suggesties doen om een perceel voor de prijs in aanmerking te laten komen, ongeacht of zij al of niet eigenaar of gebruiker zijn van dat perceel. Ook in het geval onder b. wint het bestuur het advies in van de commissie .

5.

De commissie zal zo mogelijk steeds drie verfraaiingen nomineren, waarvan aan de betrokkenen wordt mededeling gedaan. Het bestuur maakt hieruit binnen een termijn van maximaal 5 weken een keuze.

6.

De prijs bestaat uit een bord, voor dit doel vervaardigd door de N.V. Koninklijke Deltsch Aardewerkfabriek De Porceleyne Fles Anno 1653.

7.

Van de toekenning van de prijs wordt een waarderingsbrief opgemaakt, bevattende de redenen, die tot de toekenning hebben geleid.

Toelichting

Door het vaststellen van deze richtlijnen wil het bestuur van Delfia Batavorum zijn waardering uiten voor bijzondere verfraaiingen in de stad en daarop de aandacht vestigen van de burgerij.

De verfraaiingen, waarvoor een prijs wordt toegekend zullen in het algemeen zodanige betreffen, die in de binnenstad hebben plaats gevonden, doch kunnen eventueel ook andere percelen betreffen.

Deze verfraaiingen behoeven niet per se een monument te betreffen, doch kunnen ook betrekking hebben op een niet op de monumentenlijst geplaatst perceel.

Een restauratie of herstel behoeft niet per se een verfraaiing te betekenen, in welk geval dus het betreffende perceel niet in aanmerking komt.

Verfraaiingen kunnen zowel een geheel perceel betreffen als betrekking hebben op een gedeelte daarvan.)1

De prijs zal voor het eerst in 1999 worden uitgereikt, zo mogelijk ieder jaar daarna.)2 Na een periode van vijf jaar zullen de richtlijnen opnieuw worden bekeken en aan de hand van de opgedane ervaringen eventueel worden gewijzigd.

)1 Enige voorbeelden van een gedeeltelijke verfraaiing:

- de restauratie van een voorgevel of een gedeelte daarvan;
- het aanbrengen van een huisnaam of een bestendig uithang- of uitsteekbord e.d.;
- een historisch verantwoorde plaatsing van een of meer stoeppalen;
- de restauratie van een oude bij het perceel behorende stoep.

)2 Bijvoorbeeld het ene jaar voor een algemene verfraaiing, het andere jaar voor een gedeeltelijke.